

Sygn. akt IV CZ 71/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi pozwanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 czerwca 2012 r., sygn. akt V ACa/12

w sprawie z powództwa B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w

likwidacji w [...]

przeciwko M. G.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 listopada 2016 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt V ACa .../15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Pozwany M. G. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 czerwca 2012 r. Jako podstawę wznowienia wskazał art. 403 § 2 k.p.c. i wywodził, że w dniu 23 czerwca 2015 r. dowiedział się, iż B. K., jedyny wspólnik i prezes zarządu „B.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w [...] w likwidacji, nigdy nie miał licencji pośrednika obrotu nieruchomościami, wobec czego umowa dotycząca czynności związanych z pozyskiwaniem terenów pod inwestycje, zawarta między T. G. a „B.” sp. z o.o., reprezentowaną przez B. K., jest bezwzględnie nieważna. Twierdził, że gdyby ta okoliczność była znana skarżącemu w postępowaniu zakończonym wspomnianym wyrokiem Sądu Apelacyjnego, miałaby wpływ na wynik sprawy.

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 2 marca 2016 r. odrzucił skargę. Podkreślił, że powołana przez skarżącego okoliczność, iż prezes zarządu „B.” sp. z o.o. w dniu zawierania umowy z T. G., tj. w dniu 4 sierpnia 1999 r. ani też później, nie posiadał licencji pośrednika obrotu nieruchomościami, a skarżący dowiedział się o tym dopiero w dniu 23 czerwca 2015 r., w toku postępowania w innej sprawie, nie stanowi okoliczności faktycznej, z której strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skarżący w postępowaniu, którego dotyczy skarga, mógł zwrócić się do właściwego organu udzielającego licencji dla pośredników w obrocie nieruchomościami o udzielenie informacji, czy B. K. posiada stosowną licencję, względnie zgłosić wniosek, aby stosowną informację wystąpił Sąd rozpoznający sprawę.

Skarżący wniósł do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego, zarzucając naruszenie art. 403 § 2 w związku z art. 410 k.p.c. oraz art. 328 § 2 w związku z art. 361 i 227 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., można również żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia m.in. takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że chodzi tu jedynie o takie dowody lub okoliczności,

które nie tylko istniały w czasie poprzedniego postępowania, lecz były stronie wtedy nieznanymi i niemożliwymi przez nią do wykorzystania, tj. strona o nich nie wiedziała i wiedzieć nie mogła, natomiast nie zalicza się do nowości tych dowodów i okoliczności, które nie zostały przez stronę powołane na skutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia, czy błędnej oceny potrzeby ich powołania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 11/12, nie publ., z dnia 17 czerwca 2010 r., III CZ 18/10, nie publ., z dnia 6 czerwca 2012 r., III CZ 38/12, nie publ. i z dnia 21 marca 2014 r., IV CZ 6/14, nie publ.). Istotne jest to, czy strona mogła rzeczywiście i realnie zapoznać się ze środkami dowodowymi i mogła je wykorzystać w dotychczasowym postępowaniu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2008 r., V CZ 46/08, nie publ. i z dnia 23 maja 2012 r., III CSK 254/11, nie publ.). Podstawą wznowienia musi być zatem okoliczność lub środek dowodowy, istniejący w czasie trwania poprzedniego postępowania, lecz obiektywnie niemożliwy do ujawnienia dla strony w tym postępowaniu, a więc wtedy „nieujawniany” (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013 r., IV CZ 79/13, nie publ., z dnia 18 grudnia 2013 r., I CZ 109/13 i z dnia 16 stycznia 2014 r., IV CZ 104/13, nie publ.).

Z pisma procesowego pełnomocnika „B.” sp. z o.o. z dnia 10 listopada 2016 r. i załączonej do tego pisma odpowiedzi pozwanego z dnia 21 maja 2012 r. na apelację w innej sprawie między tymi samymi stronami w oczywisty sposób wynika, że pełnomocnik pozwanego wiedział o tym, iż B. K. nie ma licencji pośrednika obrotu nieruchomościami. W tej sytuacji należy przyjąć, że podniesione w zażaleniu zarzuty naruszenia przepisów postępowania są oczywiście nietrafne.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

jw

kc